

- 19) Ιωάννης Παλαιός 1362 ^{χρυσός} έχει βούγα χαρτ.
- 20) " Β' 1404 χρυσόβουλον με βούγα
- 21) Παλαιός μελαχ' βούγα 1850
- 22) Μιχαήλ Παλαιός χρυσ. χαρτίρον
- 23) Ιωάν. Παλαιός 1402 χρυσός.
- 24) Νικηφόρος Φωκάς διά τῆς βασιλικῆς βουλῆς κατ' ἐπιταγήν τῆς βασιλίσσης
- 25) Ιωάν. χρυσός. χρυσ. χρυσόβουλον χρ. κ. ἀρχ. Μικηλίου 1407
- 26) Ανδρόνικος 1329 του III έχει βούγα
- 27) 1329 του χρυσ. μετρητ. Σέρβου
- 28) Μικηλίου δια τῆς βασιλικῆς βουλῆς κατ' ἐπιταγήν τῆς βασιλίσσης
- 29) χρυσ.
- 30) Ιω. Παλαιός του Γερμ. 1349 έχει βούγα
- 31) Πατριάρχης βουλγαρίας του Δ' 1666

περιγραφῆς αρ. Λιοντοφόλεως Δωφρ. Εύστρατιάδος¹ γραφῆς μόνον τὰ ἐξῆς: "τόν δὲ
 τερον κώδικα² υἱὸς τὸ στοιχεῖον Β, τὸν κ' τὰ ἀρχαιώτερα κ' εἰσίστημα γραμ-
 ματα³ κ' χρυσοβούλλους χέτους κ' σιγίλλια ῥωστικοῖα ἄλλα περιελκίον-
 τα εἰσισηγήσατε κ' κατέγραφε τῷ 1803 ἄλλος τῆς μονῆς ἐρέμης, σωμα-
 γαμὴν εἰσιλό αὐλό τὰ τῆδε πακέσε ἐρριμμένα κ' περιφερόμενα, κ'
 ἐν σῶμα ἀσαρτίσαι κατέλειπον ἐς τῆς μονῆς ἑρὸς εὐχρητῆ ζήτησι κ' εὐ-
 ρεσιν παπὸς ἡγριέφου"³ ἀλλ' ἐπὶ αὐτὰ ^{τοῦ} λέγουσιν ἔροικεμένον περὶ κώδικα
 τοῦ Θεοδώρητου λέγουσιν κ' ἀπὸ τῆς χρησιμοποίησις υἱὸς τούτου τοῦ πα-
 λασιτέρου κώδικος τοῦ Κυρίλλου, τῆς εἰσίνευσαι παπὸς τοῦ κείτορος αὐ-
 λου, ὅσως ἦν τότε ἐν τῇ ζωῇ. ὁ Κυρίλλος εἶπεν ἀσαρτίσαι ^{τῆς} συλλογῆς
 τῶν χρυσοβούλλων κ' σιγίλλων, ὅσα ἦσαν χρῆσιμα διὰ τῆς ἐκαστό-
 γε περὶ τῶν μετοχίων ἀναρτυμένα ζήτηματα, ὁ δὲ Θεόδωρος, ὅτε
 τῆδε τὰ συμπληρώσει αὐτὸν ἀπολιθώσας κώδικα, ὅσως δὲ ναίαι
 πάλλαια τὰ χρησιμώσις ἐς τῆς ἀριέτης τάξεως διὰ τῆς ἱστορίας
 τῆς λαύρας κ' ἐν γένει τοῦ ἁγίου Ἐρους.⁴ ὁ δὲ ἐχρησιμοποίησιν πλήρως
 υἱὸς τοῦ Θεοδοσίου τοῦ μερβυρῆ ἡ εἰσίστημα αὐτοῦ εἰς τὸ 6' μέρος τοῦ κώ-
 δικος ἔχουσα ὡδε:

"Καταγραφῆς γενικῆς πάντων τῶν ἐν τῇ μονῇ τῆς λαύρας σωζομένων κ' πο-
 βούλλων, τῶν τε ὠροστικῶν κ' ἀρτιέτων ἐν τῇ καρτίῳ κ' κώδικι παρὰ τοῦ ἐπιμύ-
 ρου ἐν ἐρεμικονάχοις κυρίου Κυρίλλου λαυριώτου τοῦ ἐν Τελοσων-
 νήσου, κ' εἰσιστομένων ἀντιβληθόντων κ' ἀντιγραφέντων παρ' ἐμοῦ, κ'
 τῶν τῆς εἰσίστημα κ' ἀντιγραφέντων μέχρι τούδε, οὔτε παρ' ἐμοῦ, οὔτε παρὰ τοῦ ὠρο-
 στικῶν."⁵

Σημειώσις δὲ οὗ ὁ Θεόδωρος ἐπὶ αὐτὰ μόνον τῶν εἰσίστημα ἀρτιέτων
 ἐν τῷ κώδικι τοῦ Κυρίλλου ^{οὐκ ἔστι κ' τὰ κείμενα, ἀπὸ ἀρτιέτων κ' κώδικι} ἀρτιέτων εἰς αὐτὰ ἀξολογῶν κ' ἱστορίας
 ἐπὶ τῶν χρυσοβούλλων παρατηρήσεις, ἕς εὐδὸς ἀρτιέτων κ' ἱστορίας
 καὶ σταχυελογησίμων ὡδε, ἕνα κ' ἡ εἰσίστημα αὐτοῦ περὶ τῆς
 ἀρτιελογίαν παραδείχθη. εἶναι δὲ πλήρως ὁματάλογος (φ. 45^α-80^β)

¹ Ἱστορικὰ μνημῆα τοῦ ἁγίου ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς (Ἀθήναι 1929) τόμ. Β' σ. 333-384.
² ὡς Α οὗτος περιγράφει τὸν ἀρτιέτων τοῦ Ἀλεξάνδρου λαυριώτου (αὐτ. σ. 334-338) περιέχον
 καὶ ἄλλα μεταγενέστερα τοῦ 10' αἰῶνος, ἐνῶ ἔστι ἀπιστόφως τὰ ἀρτιέτων. ³ αὐτ. σ. 334
⁴ ἐκ τούτου τοῦ κώδικος ἔχουσιν ἀντιγραφῆ, ὅσα ἄλλα λαυριώται κ' ἴσον μέχρι τοῦ
 δεκάτου τῆς σημαντικότητος. ἐνῶ ἔστι ναίαι προσημειώσιν τὰ ἀρτιέτων, οὐκ ἔστι πάντα σα-
 σωμένα εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς μονῆς. ἀλλ' ἡ ἀνάγκη αὐτῶν οὐ πάντες, ἀλλὰ τὰ παλαιό-
 τερα μάλιστα, δεῖται Ἀπλίου κολομβητοῦ. ⁵ Β κώδ. φ. 84^α (πρὸς. 5. σ. 407 κ' ἐν Ἑλληνι-
 κῶς σ. 65. ἐξῆς παρασημειώσιν εἰς τὸ 2. ὅστις ἱερασιάρχης παρέλαβε ἰδὸς εἰσίστημα
 τῶν εἰσίστημα χρυσοβούλλων.

ἰνὸ τοῦ κερύκεος τὰ χροσὸβούλλα ^{κατακρίθεται πάλιν} (ἀντιγράφων τοῦ 12 αἰῶνος μεσαιῶνος)
 τοῦ αἰῶνος τέρου κινδύνος, ἐξέστη ὅμως πλείστα σέλλα, ἢ εἰκάζονται
 ἐν ταῖς ἀξιοῦσιν ἀφιδμοῦ τῆς ἐρησίας. εἶχεν γὰρ ὅτι ὁ θεολόγος
 κατὰ πάντα εἰσπρόσθηται καὶ τὴν ἀρχέλυπον τῶν ἀντων, ὅθεν ἠτάησαν, ἢ
 φαίνεται, πολλὰς ἐσθῆτες καὶ συνειδήσεις τῆς παλαιολογικῆς τοῦ
 ἡμετέρας. Ἀρχαῖαι ἀσμένως καὶ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἐρησίας
 καὶ ἐξακριβώσαι πολλὰς χρονολογίας, ὡς καὶ ἡμεῖς τῶν καὶ ἡ-
 μῶν χρόνου. Διασαφηνίζου τὰς ποσότητες διαφέρων διακριτικῶν μετῶν,
 πραγματικῆται περὶ τῆς ἀσμενίας τῆς χρυσοβούλλης, περὶ τοῦ σήμου
 τῶν αἰῶν, περὶ τῆς γραφῆς καὶ τῆς βραχυγραφικῆς καὶ δὲ περὶ ὅσα
 γίνονται τῆς τεμνομάτου, ἀσφὲρ φέρονται τὰ χρυσοβούλλα καὶ ἀσμένως
 Πρὸς τοὺς ἀσμενίας τὰς παρατάξιν ἐν παλαιολογικῆς
 ὁμάδας τὰ χρυσοβούλλα ἐκείνο ὅπου ὡς ἐξυψῶναι τὸν ἀσμεν-
 ρητον εἶναι ὁ ἀσφὲρ σεβασμῶς πρὸς τὰ κείμενα, ἢ ἀσμενίας
 εἶναι αἱ ἐπὶ τῆς ἰσῆς καὶ ἰσῆς τὸ κείμενον ὑποδεικνύμεναι δια-
 κρίσεως. Ὅσα καὶ δὲ ἀναγκαστέον τὰ μεταβάλλῃ τῆς ἰσῆς
 ἀσμενίας γραφῆς ὅμοιοι τοῦ ἀσμενίας καὶ ἐν φ. 26 ἰσῆς
 γινεῖ: " Σημειώσαι, ὅτι ἡ τοῦ ἀνωτέρου χρυσοβούλλου γραφῆς ἐδορ-
 δώθη κατὰ λέξιν ὁμοίαν διὰ τὸ ἀσμενίας τῆς φράσεως, κατὰ δὲ
 τῶν ἰσῆς εἶναι ἀσμενίας τῆς πρωτολόγου, τοῦδ' ὅπου ἐ-
 πρῆξε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἰσῆς ἐρησίας ἐρησίας ἐν ἰσῆς ἔχον καὶ τῆς
 χρονολογίας τοῦ κινδύνος: " ὑποσημειώσαι τὸ ἀντιγράφων τῆς ἰσῆς
 τῆς ἀσφὲρ; σὺν τῆς αἰ. Ὁ ἀντιγράφων τὸ ἀνωθεν ἰσῆς χρυσοβού-
 λου τοῦ ἀσμενίας Ἀλεξίου τὸσον ἐφιδρῶν αὐτό, ὡς τῆς φησὶ ἀσμενίας τῆς
 παραμυθεῖν τὰ ἐν αἰῶν σμειοῦμενα: ὅθεν ἰσῆς ἐδουκίμασα ἐν τῆς φησὶ
 σμειοῦμενα χάσιν καὶ μετῶν τινὰς φησὶ, πλὴν δὲ τῆς ἰσῆς δι-
 κρίσεως". [Τὸ διωρδύμενον τοῦ ἀντιγράφων ἐξεδόθη (μετὰ τῆς
 σμειοῦμενα τοῦ ἀντιγράφων Σιγρίδου) ἐν Actes de l'Acad. 36
 ὁ ἀσμενίας δὲ ἰσῆς ἰσῆς περὶ τῆς ἰσῆς ἰσῆς ἰσῆς ἰσῆς ἰσῆς
 τῆς ἀσμενίας ἰσῆς ἰσῆς τὸ ἀσμενίας ἐν ταῖς μετῶν ἰσῆς, ὅπου καὶ τῆς
 ἀρχέλυπον.

1 ἐν τούτῳ συνεγράφησαν τὸν φερδινανδῶν τοῦ Κυρίλλου πίνακα τῆς χρυσοβού-
 λης (β. φ. 84^ο 89^ο) ἢ καὶ τῆς ἰσῆς ἀρχέλυπον καὶ ἄλλων ἐρησίας.
 2 ἢ ἰσῆς τοῦ τόνου ἢ ἀσμενίας ἐδουκίμασα περὶ τῆς φησὶ ἰσῆς.
 3 τούτο εἶναι ἐφιδρῶν ἰσῆς τὸ ἀνω μέρος, ἐκ τῆς φησὶ καὶ πάλιν 1.80 x 0.26 αἰ.
 ἀσμενίας καὶ 7 συνεγραμμένῳ τῆς φησὶ.

act. 35 πρὸς Θρασίαν — ἐτι κλωράτοι τρία ἀπεπρήσμεν, act. 36 ἔνθα κλω-
 ράται τρία π. — ^{ἐπὶ τὸν παρρησίαν, act. 38 ἔδουον} ἐξουσίας, act. 42 ἐξουσίας — τὰ βλαύτα οὖν κερύχην,
 act. 44 τὰ τοιοῦτα οὖν ἔχοντα¹ — ἐπὶ τὲς ἐκκλώσας, act. 45 ἐπὶ τε ἐκκλώσας
 — ἰσοῖ τὰς ἐξουσίας, act. 46 ἐπὶ τε ἐξουσίας — ἀσωκῆσθαι ἢ πα-
ραδραῖνέσθαι σαρὰ λένος, act. 47 ἀσωκῆσθαι, παραγράφεσθαι π. τ. —
εἰδούτι τί κέρτεσ ἤμῃ ἠδραῖναι (γρ. ἠδραῖναι) τῆ μνητῆ τῶν... Διδό-
 ἔδραῖναι, act. 48 ἔδραῖναι — κλωρονομίῶν περιέρων, act. 55 ^{πρ. παροίω}
 — κ τῶν ἐν κῶρῳ τῶν βασιμῶν κουρατόρων, act. 60 κ τῶν ἐφόρων τῶ
β. κουρατωρῶν — κ τῶν ἐπὶ αὐλαῖς πρωτονοταρίων, act. 63 κ τῶν ὑπὸ
αὐτοῦσ πρῶτ. — κατεπάνων, act. 65 κατεπάνων — κ τῶν ἀντιώροσων
ποίντων αὐτῶν, act. 66 ἀντιπρ. αὐτοῖσ — τορμαρχῶν, act. 66 τορ-
μαρχῶν — σεκρετιῶν (γρ. σεκρετιῶν) εἰσοδῶν, act. 69 κρε-
τιῶν, εἰσοδῶν.² — τοῦ μὴ δεῖν τινὰ, ^{τῶν ἀσάντων} εἰσ ἀδίας ἔχειν ἀδετεῖν τι,
 act. 72 τοῦ μηδένα τῶν ἀσάντων κτ. (κατὰ διόρδωσ!) — ἐπι-
χειρήσων, act. 75 επιχειρήσασθαι (ἀσχεσίαν διόρδωσ) — ὁ σαρῶν
περίορος ἐγγόνει ἐν τῇ σαρῶσ βασιμῇ μνητῇ, act. 77 ὁ π. περίορος
ἐγγόνει τῇ βασ. μνητῇ — ἐν ἔτι σφπβ, act. 80 σφπβ. (ὁπρῶναι-
 τρέβι τῶσ)

† εἰδὴ ἐνδρῶν γραμμάτων ὑπογράφει τῆσ βασιμῆσ κερὸσ τοῦ
 περιέρου τερμῶνσ τῶν Ἀσιατικῶν † ταῦτα κείπ. ἐν actes.

• κακοφρόδη εἰσ τὸ σέκρετον τοῦ κουρατοριῶσ τῶ Μαγγῶν, act. 84

• " σέκρετον τῶ κουράτωροσ

• " εἰσ τοῦ ἰσμου λογοδεσίσ σεκρίλου, act. 88 εἰσ τὸσ τοῦ εἰσ-
μου λογοδέτου (κατὰ διόρδ.) σέκρετον. (τὰ ἐξῆσ κείπ. ἐν actes):
 † τὸ ἴσων τοῦ θεῖου κ προσωνητοῦ προστάχτηροσ³ τοῦ ἀοιδίμου
 βασίλῆσ καὶ αὐτοκράτοροσ Ρωμαίων καλεσίσ τοῦ Κομνηνοῦ.

Τὸ ἴσων τοῦ θεῖου κ προσωνητοῦ προστάχτηροσ τοῦ ἀοιδίμου βασίλῆσ
 κροῦ Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ ἀποκλύθεν τῇ ὑπομνήσῃ τῶν ρεσσακῶν τῆσ ἐν
 τῷ ἀγίῳ ἔβρι μνητῆσ τῶν Ἀσιατικῶν. τῶ κερὰ κερὸσ σραπτόρω [εἰσ]
 ἐξέσται δικασημῶν τινῶν ἢ εἰσῆρῆαν ἐνεργεῖν ἐστωῖ, ἐξῆσ ὁσωνασ κ δινηκῶσ κρο-
 νου.

1 οὐδὲ σαρρητηρῆδῃ, ὅτε ἠ σῶντασ παραδρέσθαι: "τὰ τοιοῦτα οὖν ἔχοντα οὐκ
 ἀσφαγκῆρῃσθαι σινησιῶσαι." 2. Περὶ εἰσοδῶν β. Dölger Beiträge zur
 Geschichte der byz. Finanzverwaltung κτ. Leipzig-Berlin 1927, σ. 116, 11
 ὁ κλωρονομία εἰσοδῶν... τῶ σεκρετιῶν κερῶν κερὸσ ἀσχεσίαν. Ο διδόδ-
 ρητοσ, κἀντὸτε φημιδότεροσ τῶ Γαλατικῶν εἰσοδῶν ἔγραφε σεκρετιῶν.
 3 κακῆ σῶν. εἰσῆρῆαν χρυσόβουλλον ἀλεξίσ Γ Κομνηνοῦ, ἐπὶ τῆσ κερὸσ σραπτόρω

φ. 87^α ἐν ἑξῆς τοῦ Ἀβελίου γὰ χρυσόβουλλα φέρονται ἄνωθεν γραμματα σιωπηλά κτ.
 ἀσαφῆ κτ ἐν σίχως κτ λατινικῶν γραμματα περισπωμένην φέρων κτ ἐξῆς ὡς ἀνωθεν
 βεβαιωμένα ἐς ὅσους μέρος τῶν κρητικῶν ἢ κτ ὅπως οὐκ ἔχοντες, κτ οἱ ἄρχοντες κτ ὅπως
 ἐξῆς ἐπιβεβαιώσων αὐτά. Ἐὰν ὁ παρὼν ἄρχὴν οὐκ ἔχει. κἀνωθεν οἱ ἐπὶ τῷ παλαιολό-
 γου βασιλεῖ οὐκ ἔχουσι τὸ Ἀβελίου ἐν κρητικῶν κτ δευτ. ἰδιοκέρως, εἰδὼς προσηγορι-
 ᾶ γραφίς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς κτ τοῦ υἱοῦ κτ τοῦ ἁγίου πνεύματος, Ἀβελίου κτ κτ. κτ
 ἰδιοκέρως κἀνωθεν ἡ βασιλεὺς ἰδιογράφου: Ἀβελίου ὁ Κομνηνός, κτ ἐν μερικοῖς
 ἐπίσημοις αὐτῆς παρὰ τοῦ γραφεύς, κτ νομίζω, εἰς σαφήνειαν: Ἀβελίου ἐν κρητικῶν κτ
πάντα γὰ χρυσόβουλλα Ἀβελίου τοῦ Κομνηνοῦ εἰσι κάρτενα.

85 ε. 1) χρυσόβουλλον γεγενημένον τῷ 5946^β ἐνε: ἐν μηνί Σεβαστίου, Ἰνδ. 5, τοῦ Κων-
 σταντινου Δουλα κτ τοῦ Ἀβελίου Κομνηνοῦ, γὰ χρυσόβουλλα γράφουσι παρ' ἀρχῆς
 ταῦτα: "ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κτ τοῦ υἱοῦ κτ τοῦ ἁγίου πνεύματος Ἀβελίου (ἢ Κωνσταντίνου)
 ἐν κρητικῶν κτ δευτ. ποτὸς βασιλεῖς κτ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ δεῦτα" κτ ἡ προσηγορὴ ἢ ἰδιογρά-
 φῆ αὐτῆς ἐπίσημοις σιωπηλοῖς κτ εὐνοτοῦτοις γραμμασιν ἐμπεσομένην. χάρις ὅπως τῷ προση-
 γωγῶσαντι διὰ σαφῆ γραμμασιν τῶν ἀσαφῆ ταῦτα ἔπαισι γραμματικῶν κτ ἐν ταύτῃ
 δεῖσθαι κτ ἰδεῖν γὰ ἀνεγγραμμένη ταῦτα κτ κρητικῶν ἀνεγγραμματα ῥημάτων ἢ γραμματα.

ἐξῆς τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο φέρει κτ ταῦτα: "καὶ κρητικῶν" ἢ τὸ σιωπηλῶν τῶν οὐκ ἔχοντων
 καὶ κρητικῶν ἐν τῷ σιωπηλῶν τοῦ γενικοῦ Σεβαστίου Κωνσταντίνου ἐν μηνί Σε-
 βαστίου, Ἰνδ. 5, τοῦ ἐπὶ τοῦ Κωνσταντίνου." διὰ μνηστικῶν γραμμάτων κτ ταῦτα ἀνεγγρα-
 μματα ὡς ὡς ἐν ἐπισημοῖς).

85 ε. 2) χρυσ. τοῦ αὐτοῦ μακαρινοῦ βασιλεῖς Ἀβελίου ἀσάφως παρὰ τὸ 5946^β ἔτος, ὡς
 οὐκ ἀνεγγραφή παρὰ τὸν μὴ κτ οὐκ ἔχοντες ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ γραφεύς

3) ἔτερον ἀναρχον κτ ἀνεγγραμμένον ἔχει σχεδὸν τὰς αὐτὰς κτ ὁμοίως μερικοῖς παρὰ τὸν

4) τοῦ αὐτοῦ βασιλεῖς χρυσόβουλλον ἐπὶ τὸν Κερατᾶ ἐμπεσομένον τῷ 5947^β ἐνε
 ἐν μηνί Σεβαστίου, Ἰνδ. 18, οὐδὲ τοῦτο ἀνεγγραφή.

5) τοῦ αὐτοῦ ἔτερον ἀποχρῶν τῷ 594^β ἐνε, ὡς οὐ μετεγγραφή.

6) " " ἐμπεσομένον τῷ αὐτῷ ἔτερι ἐν μηνί Σεβαστίου, Ἰνδ. 1. τοῦτο ἐπι-
 βεβαιώσαι κτ ἐξῆς διὰ σαφῆ γραφῆν, ἀνεγγραμμένον.

7) τοῦ αὐτοῦ ἐν ἔτερι 5946^β μηνί Σεβαστίου Ἰνδ. 5, ὁμοίως μερικοῖς κτ ὁμοίως

8) " " ἔτερον μαλασσασθῆναι κτ διηρημένον ἐμπεσομένον τῷ 5946^β τὸν
 φεβρουάριον μῆνα, Ἰνδ. 16, ὁμοίως οὐ μετεγγραφή.

9) ἔτερον ἐμπεσομένον τῷ 5946^β μηνί Σεβαστίου, Ἰνδ. 6. Δουκὶ μοι κτ τῷ τοῦ
 Κωνσταντίνου Δουλα: οὐκ ἀνεγγραφή. ἐν τὰς ἀρχὰς εἶναι σιωπηλῶν κτ ἐξῆς

10) Ἀβελίου τοῦ Κομνηνοῦ ἔτερον ἐμπεσομένον τῷ 5946^β, ἐν μηνί Σεβαστίου, Ἰνδ. 16, ὡς ἀνεγγρα-
 φῆ κτ ὁμοίως μερικοῖς

11) τοῦ αὐτοῦ ἐμπεσομένον τῷ 5946^β μηνί Σεβαστίου, Ἰνδ. 16, ὁμοίως μερικοῖς
 σιωπηλοῖς αὐτῆς κτ ἀνεγγραφή ἐν 16 ἀριθμῶν.

12) τοῦ αὐτοῦ ἔτερον ὁμοίως τῷ ἀνωτέρῳ ἐμπεσομένον τῷ αὐτῷ μηνί, ἔτερι κτ Ἰνδουκίων κτ ἢ
 ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐμπεσομένον ἔχον, ἀνεγγραφή ἐν 16.

οὐ ἀντιγράφαντες ἢ δημοσιεύσαντες περίηψιν τῶν δύο σαουδαϊστέρων ἢ ἀρχαιοτέρων κωδίκων καὶ λαύρας, Σπυρίδων - Εὐστρατιάδης, οὐ μόνον σγχεύουσι τοὺς κωδικογράφους, ἀλλὰ ἢ καὶ ἢ ἰσοφαρμῶς ἀνέγνωσαν (ἢ μάλλον ἀνέγνωσεν, διότι ὁ Σπυρίδων ἀνέγραψε, οὐχὶ δὲ ἀλλόθεν ἀνέγνωσε, ἀλλ' οἱ ὑποστακτικῶς) ἢ ἠρωτηρήσαντες ἀπ' αὐτοῦ τὰ τῶν κωδίκων ἔκτος τοῦτου ἐποίησαντο ἢ δεινὴν τῶν κωδίκων ἢ καὶ ἠλικίας αὐτῶν σγχεύουσι τῶν μὴν ἀντὶ τοῦδε, δηλ. τελείαν σαλατοσδίου: π.χ. ὁ Εὐστρατιάδης, ὁ ἐμφανιζόμενος ἢ κεραμυγὸς τῶν λογίων ἀχιορειῶν, περὶ τοῦ κώδικος τοῦ Θεοδωρήτου (ὃν τελείω ἀγνοεῖ) γράφει: "Κώδιξ Β' (χαρτ. 34-22 φ. 177 αἰῶν. 1η')¹ (Ἑλλ. Β', σ. 338), ἀλλ' ἐν σελ. 334 ἔγραφε: "Τὸν δεύτερον κώδικα ἐξ ἑστέ τοῦ στοιχείου... ἰσοφαρμῶς ἢ ἰσογράφε τῶν 1803 ἄλλος καὶ μόνος τρέφειν, συναρτημένον ἰδίῳ αἰτῶ τὰ ἡμέτερα καὶ ἐπιρριμῶνα ἢ ἐπιφαιρῶνα ἢ ἐν σὺν ἀσφαλείας κατέλιπον εἰς τὴν μόνην..." ἢ ὁ Σπυρίδων ἰδίῳ τὸ ἀχιορειῶνα τοῦ Θεοδωρήτου ἢ ἐπιρριμῶνα, εἰσενεὶ οἰδὴν ἐξετάσει, ὡς τὸν αὐτῶν ἀσφαρῶνα μόνον διδασκαλῶν, ἔσασθε τὸ ἐστέ μόνον ἔτος (1930) ^{νάσιμη} ἀπὸ τῶν ἐπιρριμῶνα δὴναι καδμητῶν Ν. Βένν τῶν "ἀναγραφῶν ἐπιγράφων καὶ Μιθροῦ λαύρας...", ἀνοδὸν ἐπιρριμῶνα ἐπιρριμῶνα δύο κωδίκων τοῦ Κερύλλου ἢ Θεοδωρήτου καὶ οὗτος νὰ ὀνομαζῆται τὸν τελευταῖον, οὔτε νὰ χεῖται νὰ ἔχῃ τὰ γράφοντα ὑπὸ τοῦ Εὐστρατιάδου. Ἰδού ὡς ἐπιρριμῶνα περὶ τῶν δύο κωδίκων: "ὁ ἀρχαιότερος τῶν κωδίκων τούτων, τὸν ὀνομαζόμενον ἐπιρριμῶνα, διακρίνω διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ματηρῶσθ τῶν 1804², οὐχὶ δὲ κατὰ πολὺ νεώτερος τούτου εἶναι ὁ ἕτερος τῶν κωδίκων, τὸν ὀνομαζόμενον ἐπιρριμῶνα. Διακρίνω διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2." τὸ ἀνίδετον σγχεθαινεῖ, ὃ 1 εἶναι τῶν Κερύλλου ἢ ὁ 2 (σ. 429) τοῦ Θεοδωρήτου. ἀλλ' ὁ Σπυρίδων δὲν ἐλάμβανεν τὰ διαβάση καὶ τὰ ἐπιρριμῶνα ζέμενα ὑπὸ ἄλλων ἀπὸ

¹ ὡς Α κώδικα ὁ ἀνὴρ οὗτος ^{ἰσοφαρμῶς} περιγράφει νεώτερον τὸν τοῦ Αχιορειῶνα Κερύλλου ματηρῶσθ περὶ τὰ τῆς τοῦ 10 αἰῶνος (Ἑλλ. Β', σ. 334-338)
² Byzant. Mus., Jahrbücher VII, σ. 388-428 ³ τῶν 1803, διότι τῶν 1804 ὁ Θεοδωρήτος ἀποστέλλει ἐπιρριμῶνα ἢ τῶν τοῦ ἐπιρριμῶνα ἐπιρριμῶνα ἢ ἰσοφαρμῶς. Τὸν ἀποστέλλει ἐπιρριμῶνα ἐπιρριμῶνα ὁ Στρίφ. Βίνον (β. Lezorigines, Legendaires et l'histoire de Chersonese et de St. Pamel de l'athos... Λομβαρδία 1942). Δεικνύει ἢ διακρίνω μόνον κερύλλου νοῦν, ἀποστέλλειν καὶ τὸν ἕτερον νὰ ἀνακαθῆται τῆς ἰστορίας τοῦ οὗτον ἐπιρριμῶνα

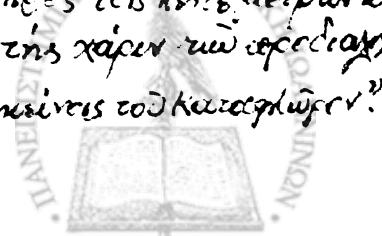
γραφα, άλλως δαί ἔχραθεν ἐν σ. 409: "Καταγραφὴ... τῶν τε ἀρσενικῶν γραφῶν
 των.. παρὰ τοῦ.. Κυρίλλου Λαυριώτου τοῦ ἐκ Πελοποννήσου... ἀντιβηθόντων... κατ'
 ἐμοῦ..." (πῶτα κέρρει ὁ Θεοδώρητος). καὶ ἐν 396: "ζῆγνυτε μοι σὶν, ἀδελφοί
 καὶ καίρες, ἵνα οὐκ ἕως ἀειφόρου γένος καὶ κέρδους ἔνεμα, ἀλλ' ἕως μνήμευ μί-
 νης τὰ πάντα μετέγραφα ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψξδ' (1764). Κύριλλος ἱερομό-
ναχος Πελοποννήσιος ὁ καὶ Λαυριώτης: ἀλλ' ἕως αὐτῆς τριτάτης κρίσεως
 ὁ εὐλογημένος ἐπιφέρει τὰ ἐπιγράμματα καὶ ἐναγκαστικὰ ποιήματα:
 "Ὁ καταγράφων ἀμφότερους τοῖς κώδικας τοῖσι 1 καὶ 2 ἔχρησι-
 μοποίησαν ἀγέως ἢ ἐμπίσεως καὶ τὸν κώδικα ἱκκίνον... τὸν ἁπλοῦτον
 εἶχε παραλίσις ὁ μοναχὸς τὸν 11^ο αἰῶνα ἀκμαίους.. Κύριλλος ὁ Πελοπον-
 νήσιος"!!! (σ. 388). οὕτως ἀποκαλύφωσεν τὴν σίχλησιν. Κρίσην εἰς
 ἀντίγραφα ἰαφρῶν ποιούτων, ὡς ὁ Σπυρίδων καὶ ὁ ἑσπεριμάδης.
 ἐλήφθησαν ὑπ' ὄφιν ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν ἐπισκόπων τῶν κωρυμβολικῶν
 ἐχγράφων καὶ εἰς τὴν βίβλου διορθώσονται τὰ ἐπιγράμματα ἔχγρα-
 φα, καὶ αἱ παλαιὲ ἀναγιώσεις κλουρίζουσι τὰ λεξιλογικά τῶν ἐπιγρά-
 ματων. Ἴνα μὴ καὶ ἄλλοι παραπλανηθῶσι ποιούτων βραχυτάτων
 ἔλεγχον ἔχων ὑπ' ὄφιν τὴν δημοσιεύσασιν κώδικων ἀντιγραφῶν
 τῶν κώδικων, καὶ ἐν τούτῳ ἀποδείξεται ὁ ἀναγιώσιμος ὅσοις ἦ-
 σαν ἡμεῖς ἀντίγραφα, ἀλλὰ ἀποδείξωσιν τοῖς ἐπισκόποις ἀπὸ τῆς
 Σπυρίδωνος, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ἀφελῶντος ἐν τῇ κρυπτογραφίᾳ ἢ ὡς οὐκ
 ὀλίγη, ἔλαβε τρεῖς χιλιᾶδες χρυσὰ φράγματα ἀφελῶν καὶ ἀφελῶν
 σπυρίδωνος, ἀλλὰ καὶ ἀφελῶντος διὰ τοῦ κώδικος καὶ
 ἀναγιώσιμον ὡς συγγραφεὺς τοῦ εὐδοκμηθῆσως! Πλήρης ἔλεγχ-
 ος ἐγένετο ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν "ἀντιγραφῶν" καὶ ἐστὶν ἡμεῖς
 τῶν "Κυριλλοῦ ἀρχιεπισκόπου Λαυραίου" ἐν τῶν ἑσπεριμάδων καὶ ἑσπερι-
 μάδων, σπυρίδων; ἀλλ' ὁ ἀφελῶντος ἀφελῶντος ἀφελῶντος ἀφελῶντος
 νους ἀφελῶντος, βλάστην ἢ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀφελῶντος, ἕρπον-
 τιστὸν καὶ ἀφελῶντος τὸν ἔλεγχον: ἐπιλείπει τὴν σπυρίδωνος
 τῶν, καὶ δαί ἀφελῶντος καὶ ὁ παῖς. Κοινοῦς πόσου μακροῦ ἀφελῶντος
 ἐγένετο τοῖς νεοῖς φίλοις τοῦ Γαλλοῦ, μὴ δημοσιεύσασιν τὴν ἀφελῶντος

1 cetera de leura... par G. Koylland et P. Colombe, d'après les descriptions... et cetera
 es de G. Millet et Spyriden de leura... Paris 1937.

Ο Κύριλλος ενοχλήθηκε ιδιαιτέρως περί τας δυσσημβήλους βασιμ. υπογραφάς η τας μενούσας
 δολίας τῶν χρυσοβούλλων ἀσέλγαντων αὐτὰς πρωτότατα ἠελω κινδύνῳ χρησθῆναι σοι γ-
 ναιμένος η αὐτῆς ἢς μεταβάρεως, ^{καὶ ἐν γένει ἐσφραγίσθη το ἔργον μετὰ κόπου πολλοῦ}
 ἐπιμελείας τε η ἀκριβείας " πολλῶ ἰδρῶτι σφραγισμένος η περισφιγγόμενος",
 ὡς γράφει (σ. 75), πλουτίσας διὰ πλειοψηφίας ^{ἀρχιερατικῆς} παλαιολογαρισμῶν η ιστορικῶν σημει-
 ῶσεων ἐμπειρίας οὐδὲ τὴν διπλωματικὴν ἐν ἑαυτῷ πρό 200 ἐτῶν, ἐν ἑστέτα
 συστηματικώτερην συνεκτικὴν αὐτῆν ὁ μαθητὴς τοῦ Θεοδώρου Λαυριώτου.
 Δυστυχῶς οἱ δημοσιεύσαντες τὴν εσφραγισμῶν τῶν κινδύνων ἀσέλγαντων ἀσσοκῶν ἐδω-
 κεν εἰς τὰς σημειώσεις αὐτὰς, παραλείψαντες αὐτὰς η πλείστα κεφάλαια χρη-
 σιμα η δὴ ὁ Σπυρίδων (β. κωδ. Α σ. 41, 27. 44, 29. 46, 30. 61, 62. 63-65. 95, 96
 99-100) η ἐξεναντίας ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτὰ κεφάλαια (σ. 402 κ. ἀ.).
 πάντοτε παραλείπει τὸ " νόμισμα" τῆς παρατάξεως τῶν ἐσφραγισμῶν (ὅσοι ἔ-
 χε πολλὴν σημασίαν διὰ τὸ ἄρχειον, η σημειοῦσαι τὸν τοῦ Κυρίλλου
 ἑλληνικοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὴν ζωγραφικὴν μελέτην) ὡς η τοὺς αὐξοντας ἀριθμοὺς (σ. 399)
 τῶν κεφαλαίων τοῦ καταλόγου. Τούτων παραλειφθέντων οὐδὲ παρανοήσωμεν κα-
 ἐξῆς τοῦ Κυρίλλου, ὡς ἐξεδωκέν ὁ Σπυρίδων ἐν σ. 396; " εἰδὲ τῶν βουλομένων
 ἰδεῖν τὰ χρυσοβούλλα, ἔξοσι μόνον τὰ διὰ μέλανος μὲν ἐν ταῖς υπογραφαῖς,
 διὰ μεταβάρεως δὲ ἐν ἄλλοις τοῖς μαστοῦ ἴσοις στοιχεῖα εὐρεῖν. εἰδ' οὕτως εὐρεῖν
 τὰ αὐτὰ στοιχεῖα ὄντα αἰσ' ἔξω τῶν χρυσοβούλλων." Ὁ Κύριλλος ἐν τριβῆς περί
 τῆς διπλωματικῆς μεταχειρίζεται πάντοτε τὴν οἰκίαν τῶν ὄρων, ὅ-
 περ δὲν φράττει ὁ Σπυρ. ἰδίως πολλὰς ἀνυμαδοῖα τὸ " Πρωτότυπον
 ἴσον ἀσφαλλαντον" ἀγνοῦν τῆς τῆς ἑξέως η οὐδὲ
 παρουσιάζει τὰ ἀντιγραφα ὡς ^{ἀπὸ} πρωτόγραφα, ἀποτέλεισεν τὸ " χρυσοβούλλα
 (πρὸ β. κωδ. σ. 10-36 η Σπυρ. 390-393) ὡς πρὸ β. φερόμεν τὸ τὸ καίτερος.
 κωδ. 11, σ. 17. " ἴσον ἀσφαλλαντον τοῦ πρῶ- Σπυρ. σ. 391, 12. " χρυσοβούλλον τοῦ ἀ-
 τοῦ τοῦ θεοῦ χρυσοβούλλου τοῦ ἀγίου βασι- χιῶ βασιλέως η καίτερος κυρίως Νικη-
 κῆς η καίτερος κυρίως Νικηφῶρος λαφω- φόρου τοῦ φωνιά διὰ τὰ τιμίον ξύλον
 τῆς διὰ τὸ τιμίον ξύλον η διὰ τὰς ἐξισιέ- η διὰ τὰς ἀγίας κίβρας τοῦ Μικρ. βασιλέως
 ρας τοῦ μεγάλου βασιλείου η τοῦ ἀγίου ἁγι- η τοῦ ἀγίου ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Πύδῃ, ἐν κω-
 ξάνδρου τοῦ ἐν Πύδῃ. Μετεγράφη ἐν μ'. " ἰνδου, τοῦ 6472 (948)"
 ἀρχὴ εἰς τὸ περι τὰς τοῦ ἀμυντικῶν ἀρχῶν ἀσάση μὲν σασουδῆ φοιτητῶν, ἐπισημ. Μαίην τῆς 5)

1 Περὶ τοῦ Κυρίλλου δὲν δέλομεν τώρα νὰ ἀσχηθῶμεν, διότι ἐδημοσιεύσαμεν ἐν ἐξέτασι
 τῆς 192. τῶν ἀσφραγισμῶν: " Κυρίλλος ἀσφραγισμῶν Λαυριώτης ὁ Χρονογράφος," εἰδῆσαι
 τὰ τῶν ἀσφραγισμῶν εσφραγισμῶν αὐτοῦ ἄρασιν: ἦτο τόσο ποιητικὸς, ὡστε η περὶ " Παραδόξων ἔγρα-
 46 (β. σ. 172-176). ὡς ἀρχιεροδίων ἐπιτάσσων αὐτῶν ἐν σ. 26-28. ἔσονται ἀσφραγισμῶν

Εκ τῆς εὐδοκίας ταύτης προλήθη καὶ αὐτῷ ἀνεκοινῶντων φρόνιμοις ἐκείνοις μικρῆ
 ρίτας τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Σπυρίδους: Σκολοχαρηνῶν, ἡνὶ ὃ κωδίζετο Σκολοχαρηνῶν, Βα
 μισογρα-^{ἢ Δρυμισογρα} Δρυμισογρα. Δρυάνη-Βρύα, Κάμνα-Κάμενα, Ὀσισσίν-Ὁ Πλοσίη
 Ἀρδαροκιάσρου-Αἰδαροκιάσρου, Λυκόσχημα-Λυκόσκημα, Τρία σπηράδια-^ἢ
 απηράδια, Τυβλάχος-Ταβλάχος, Δουκάλως-Δουκάλως, Σωωνάριοι-στυ
 νάριοι, ἄραδρωνίων-ἄγραδρωνίων² Σκαυδρία-Σκληδρία (ἐκ τοῦ σκλή) ἢ
 Βασίλια-Βουλγάρια, Καρβουλένης-Καρβελένης (ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἢ τῆς λατινικῆς
 παρ' ἀλβανογράφοις ἐν Ἑλλάδι), Λεετέτιδες-Μεχρίτιδες, Στερούζα-Στούρζα (ἢ
 στόγατες ἠγερμὴν Βλαχίας), ἔξουσιων-ἔξιουσιων, ἑταιράρχης-ἑλαρειάρχης,
 ὀροδέσιμον-ὀροδέσιον, τὸ δὲ τερατώδης ἵνα, ὅτι ἡ παρὰ τὴν ἑρσσίον τερα
 δεσία καταδαμίωνη, ἢ ἐν ἄλλῳ ἐγγράφῳ λέγεται, ἐγγράφῳ Κακοδαμίωνη.
 (βλ. act. 17, 27 τὸ φθόν, γ 33, 32 χωρίς να σημειῶται ἡ εὐφροσύνη). ἔαν ὑποθέσω
 μὲν φροῦσάρχουσαν ἐκεῖ μόνην, εὐστονέει τὸ κατὰ δαμίωνη, ἄλλῃ δὲ
 να φροσμηθῆ ἄλλη γραφὴ Κακοδαμίωνη: ὅσα ἡ φροσμητος Κακοδα
 μίωνη γῆς σπανία φέρει. ("Περιορισμοὶ" ἔτους 1421, Συρτάριον, Λαϊκάς 11, φ 3,
 μονὴ Βράτζεβας-μ. Βράτζεβας, δίδωσι-δίνουσι, χρυσοσηρῆ-ἑσοσηρῆ
 Βαλλέρ-Βαλερεῦ, χαζινάν-χαζινέν (=κατ. ταμίον), Σιαχιδόβαζι-Σιαχιδόβαζι,
 Γκούρμαη-Γμισούρη, Τζοζέμπι-Τζοζέπι (τὸ φθόν Τζοζέματες) Καρκαῖ-κα
 ρκαῖ εἶδος ἵνα ὁ ἕρκιτος ἕστος γ κακαῖς ὄσῃ λήγεται γ νῦν. γ ἔχου
 καὶ οἱ μάρτυρες λέγουσι-γ ἔ. ἢ οἱ μ. λέγουσιν, ἢ εἶπε ἔχε (1097) - ἢ
 ἔπει ἔχε, ὅσοι ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 1097, ~~καταδαμίωνη~~ αἰφρα
 νούπολις-ἀνδριανούπολις, σχεδὸν αἰεὶ ὄσῃ λήγεται καὶ τὸ δῆμιον ὄσῃ
 μετὰ τῆς ἄμων, Βατάσση-Βατάζση, Γραδίτσα-Γραδίτσα μοναχός-Μο
 νομάχος, μάχιστρος Ἰωάννης γ καὶ τὸ κανικχίτ-πραισώσιτος (ὄσῃνα), ὄ
 καὶ τὸ κοιπῶν, τοῦτζι-τοῖντζι (νόμομα), Κουλοχίαν-εἰ γ εὐρίσκειαι-π.εἰ
 γ εὐρίσκει, διορῆτες-διορῆτες, ἀνασώσιτα-ἀνασώσιτα, οἱ δὲ χάνοι
 Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ δηλοῦσι-οἱ δὲ χρ. Ἰσαάκιον τὸν κ. σπλεῶσι, ὅσα ἂν μικρὸς
 τοῖς γράμμασι. χρυσοβούλιος-ὁ π. μινεῖτς τῶν ἀνδρονίκου καταφλαρα-
 -δ.τ. τοῖσιν ἀνδρονίκου, καταφλῆρον (εἶνε δὲ τῶσσι περὶ τῶν ἐπίσῃ ἢ αἰφρα)
 Τοῦ χρυσοβούλου τούτου ὁ Κύρ. καπεχέρισεν ἀντιγραφοῦν, ἢ ἀρχὴν τοῦτοῦ ἀναε
 νώσιμον: γ γάρ τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας γῆς μοδίων ἑῷτα κακίον πρὸς τοῖς κίτς μερὶν ἢ
 πε κατέχεν τῆν ὑπὸ αὐτοῦ μόνην ὅ ἐν ἀβέσιτατος ταύτης κατήγη τῆς χάριν τῶ φροσδη
 φδίνων τοῦ ἀνδρονίκου τελοριάτω γ τῶν ἐρεθῶ ἀμοισοδησάντων ἵκιντες τοῦ καταφλῆρον."

muss sich jedoch vorläufig daran halten, bevor eine bessere Veröffentlichung
dingung sie in setzt: neppure per grida, che erbe zu die nach dem Exakte
in manne zurpawen u die papua pilla hypneruon n'et'edhan walin
repererzu ed nojter zu zu p'ara papu zu a'arawu. (Anpopulir
v'ander g'ion n'et'edhan zurpawen u zu a'arawu zurpawen zurpawen
zurpawen u zurpawen u zurpawen u zurpawen u zurpawen u zurpawen
zurpawen u zurpawen u zurpawen u zurpawen u zurpawen u zurpawen